

6 december, Lissabon

De marsepein staat op tafel en de kerstmannen hangen aan de lantaarnpalen van de haven. Voordat we naar Nederland gingen hebben we ons -net niet- laten verleiden om kerstspullen aan te schaffen: we waren bij Ikea en hadden de handen al vol maar hebben alles teruggelegd inclusief nep-boom. We hadden al lampjes en we hebben slechts een derde snoer gekocht om van de verstaging een verlicht kerstboomsilhouet te maken.

Ondertussen worden we Lisboa overwinteraars. De temperatuur wil hier nog stijgen naar plaatselijk 26 graden, alhoewel er soms kille zeedamp hangt met een waterig windje en dan is het opeens 15 graden.

Het is in Lissabon aangenaam en warm en overal hangt prachtige kerstverlichting in de Avenida's en op pleinen staan kerstbomen en andere piramidevormige versieringen. Er zijn een hoop toeristen en de winkels varen er wel bij. Het blijft een beetje vreemd om in de zon Jingle Bells te horen en straatmuzikanten spelen Rudolph the Reindeer. Even een must is een cocktail drinken in het Rock-café, daar zijn er niet zoveel van op de wereld... Onder het genot van een Piña Colada en een strawberry-mint sodamojito luisteren en kijken we naar Blondie. Onze barman Vasco is (en zo hoort het ook in het Rock-café) vrolijk en voorkomend en zegt dat we moeten terugkomen als we 3 maanden in Portugal blijven.

We bezoeken dit weekend ook Belem (uitspraak B-lein, ja we leren Portugees). Het staat stampvol met bussen en de rij voor het klooster is te lang. We besluiten naar het achterliggende en ook in dezelfde gewelven gehuisveste Museo de Marina te gaan. Wat een onverwachte rust en onverwacht ruimtelijk opgezette expositie van Portugal's ontdekkingen, ontdekkingsreizigers en Maritieme geschiedenis. Prachtige enorme schilderijen luisteren de gewelven met replica's van schepen op en mooie metershoge zwarte beelden van de beroemde Portugese ontdekkingsreizigers en navigatoren kijken over je heen in de verte... Aan het einde van de expositie kan je ook nog het Planetarium in maar wij besluiten naar het café te lopen en dat is via de hangar met galeien....

Enkele zeer mooie en zeer lange koninklijke galeien staan daar opgesteld. Indrukwekkend van luxe tot lang met 80 roeiplaatsen en een koepel met baldakijn en gouden lantaarns. Hier werden koningen een dag op de Taag mee rond geroeid onder het genot van.... ,,...decadent...", vind Annelies, maar ja, vroeger had je 80 roeiers, nu heb je 80 man beveiliging achter je kont aan, als koning òf president.

We laten ons niet verleiden door de enorme taarten in het café noch door de "merchandise" en lopen langs de haven in het schelle zonnetje en de kille maritieme wind, om ons broodje zalm van thuis op te peuzelen. Je raakt behoorlijk verwend met de temperaturen, want deze koude dag van 15 graden doet ons huiswaarts keren, waar we rode kool maken en konijn en een toetje van peer en chocola: het leven is goed op de Skadi.

9 december, laatste dag in Oeiras

De Skadi ligt hier nu een maand en het is weer tijd om verder te trekken naar het zuiden. Het plan is om morgen, zoals al eerder gezegd op de site, door te varen in 2 etappes: eerst naar Sines (ze zeggen hier Ciench) een tocht van ca 50 mijl en daarna de hoek om naar Lagos, een tocht van bijna 75 mijl. Hier liggen Tim en Sarah met de Glory of Southampton, die we eerder hebben ontmoet.

De weersvoorspellingen zijn goed, oost 3 à 4 Bft. en bij Cabo do Saõ Vicente 4 à 5 Bft. oost. De oceaandeining zit onder de 2 meter. Dit belooft mooi weer om te zeilen. We blijven een paar dagen in Lagos omdat er vanaf zondag slecht weer aankomt met veel wind en regen. Daarna op naar Albufeira waar we 3 maanden blijven liggen, de Algarve gaan verkennen per schip, fiets, of auto.

We hebben de Skadi al in orde gemaakt: Fietsen in de bakskist, Dinghy vast op het voordek, Motor-V-Snaar en olie nagekeken, water getankt, Windpilot klaar gezet om te sturen, wielje van het log schoon gemaakt zodat we de juiste snelheid op de instrumenten te zien krijgen, Kotterzeil aangeslagen, binnen opgeruimd en schoongemaakt etc.

Het voelt een beetje gek vandaag, de laatste dag in Oeiras. We beginnen ons hier thuis te voelen en dan is het lastig om afscheid te nemen van de Staf van de haven, de omgeving die vertrouwd begint te voelen, het loopje naar de supermarkt, de trein naar Belem en Lissabon, het strand, en niet te vergeten de broodjes die elke ochtend door de haven aan boord worden gebracht. Het is een dubbel gevoel: hier weggaan maar ook weer naar een nieuwe omgeving en onbekende nieuwe ervaringen. Vanavond voor de laatste keer ook uit eten bij Hugo Bernardo van de B' EntreVinhos. Hij gaat ons nog adressen geven van restaurantjes in Albufeira waar geen toeristen komen, maar alleen de Portugezen, dat moet dus echt Portugees eten zijn.

10 december van Oeiras naar Sines, 51,9 mijl

Vandaag gaat de wekker, voor ons doen, vroeg: 7 uur. We ruimen de Skadi verder op, leveren de kaartjes van de steiger in bij het havenkantoor en ontwarren alle lijnen waar de Skadi mee is vastgelegd.

Om 08:30 uur varen we weg uit de haven van Oeiras na een mooie maand. Buiten de haven zetten we direct het grootzeil en de Genua en Annelies stuurt de Skadi richting Sesimbra een afstand van ca 17 mijl. De Skadi loopt weer als vanouds 7 knopen en af en toe over de 8 knopen. Bij de kaap van Sesimbra zetten we de Wind Pilot erop en wordt de Skadi door de Wind Pilot automatisch gestuurd. Het is nog steeds verbazingwekkend hoe goed deze stuurautomaat op de windrichting het schip in een rechte lijn naar het doel brengt. Alleen als de wind draait moeten de automaat en de zeilen bijgesteld worden.

Rond 12 uur wordt de wind minder en wordt het kotterzeil erbij gezet zodat we met 3 zeilen varen. Dit scheelt meer dan een halve knoop snelheid zodat de geplande aankomst tijd nog steeds rond 18:00 uur ligt. Rond 15:00 krimpt de wind verder naar het noorden en halen we het kotterzeil weg en varen we op de Genua en het grootzeil verder nog steeds met een mooie snelheid van ca. 6 knopen.

Om 17:00 uur valt de wind helemaal weg en het laatste stuk gaat op de motor. Als we de baai van Sines invaren ruiken we de stinkende lucht van de vele petrochemische fabrieken die hier gevestigd zijn.

We varen een vrijwel verlaten Marina in en meren de Skadi af aan het eerste ponton dat we tegen komen.

Annelies gaat een blik eten opentrekken en Peter gaat naar het havenkantoor waar een strenge meneer in een soort uniform om de papieren en de paspoorten vraagt. Als je niet beter wist zou je denken dat hij minstens generaal moet zijn met zo een uniform. Het blijkt dat deze haven ook in het lage seizoen 24 uur per dag bemand is.

De bedoeling is dat we morgen doorgaan naar Lagos, om de beruchte Cabo do Saõ Vicente heen.

11 december Sines

Om 03:00 uur begint Odin aan de deur te krabben en klagelijk te miauwen dat hij zich alleen voelt. Peter opent de deur en Odin komt gezellig (wat een tijd) op de rand voor het raam erbij zitten.

Peter gaat achter de PC zitten want hij vertrouwt de golven bij Cabo do Saõ Vicente niet. Vandaag staat daar een stevige wind 5 Bft uit het oosten en zijn er windgolven van 1,3 meter, waar we recht tegen in moeten varen of kruisend grote slagen moeten gaan maken. Hierdoor worden de laatste 20 mijl heel onaangenaam en duurt dit stuk extreem lang. Niet verstandig voor Annelies en de katten.

Zaterdag lijkt er ander weer te komen, 's ochtends staat er een ZZO 4 Bft (voor de kenners 120 graden wind, koers 190 graden) en vlak langs de kust staan dan geen windgolven alleen de Swell is er dan van 1,5 meter. Hier zijn we helemaal aan gewend en dat is geen reden meer om niet te gaan varen.

Rond 16:00 valt dan de wind bij Cabo do Saõ Vicente weg en om 18:00 komt er een ZW 4 Bft opzetten. Een snelle planning leert dat als we om 08:00 vertrekken en een snelheid hebben tussen de 6 en 6,5 knopen we op deze plek aankomen tussen 16:00 en 18:00, precies dus in de windshift (afstand is 50 mijl). Op dat moment zijn er geen windgolven en na 18:00 hebben we de wind en de golven van achter op het laatste stuk naar Lagos wat op zich weer een comfortabele tocht wordt.

Terug in bed meldt Peter: Never a dull moment en overlegt met Annelies de nieuwe plannen. Samen nog even voor de PC en we besluiten vandaag hier te blijven in Sines waar we zeker naar het Kasteel gaan waar Vasco Da Gama geboren is.

Het was een lang gekoesterde wens van de Portugezen om een zeeroute van Afrika naar India te vinden en zo te kunnen profiteren van de lucratieve specerijenhandel. Sinds de dagen van Hendrik de Zeevaarder hadden de Portugezen de westkust van Afrika verkend. Na de twee reizen van Diogo Cãohad Bartolomeu Dias in 1488 hadden de Portugezen Kaap de Goede Hoop gerond en vervolgens de Zuid-Afrikaanse kust verkend tot aan de Grote Visrivier, 850 kilometer ten oosten van de Kaap. Dias' tocht bewees dat de Indische Oceaan vanuit Europa over zee te bereiken was.

Toch duurde het nog tot 1497 voordat de expeditie naar India vertrok. Dias' beschrijving van de schrikwekkende stormen rond Kaap de Goede Hoop kunnen twijfel hebben gezaaid over de haalbaarheid van de route. Er was ook een stroming aan het hof, die zich liever wilde concentreren op de winstgevende handel in goud en slaven aan de Afrikaanse kust. Het is verder mogelijk dat men het verslag van da Covilhã wilde afwachten en er zijn ook theorieën, dat er wel degelijk verkenningen in de zuidelijke Atlantische Oceaan werden uitgevoerd. De Portugezen stonden er om bekend dat ze hun maritieme vorderingen zo lang mogelijk geheim hielden. De nieuwe koning Manuel hakte uiteindelijk de knoop door en gaf toestemming voor de expeditie van Vasco da Gama.

Voor Portugal betekende de reis van Vasco da Gama een bekroning op 80 jaar ontdekkingsreizen langs de kust van Afrika en een enorme kans op het vergaren van rijkdommen en macht in Azië. In tegenstelling tot vele andere ontdekkingsreizigers had Vasco da Gama niet te klagen over gebrek aan erkenning. Hij en zijn nakomelingen mochten de titel Dom voeren, hij werd benoemd tot Almirante do Mar das Índias en kreeg een leengoed in zijn geboorteplaats Sines.

In 1524 werd da Gama opnieuw naar India gezonden, waar inmiddels een Portugese kolonie was gevestigd. Hij had als opdracht de corruptie te bestrijden, maar stierf enkele maanden na aankomst in Cochin aan een ziekte. Aanvankelijk lag hij er ook begraven, tot in 1539 zijn stoffelijk overschot naar Portugal werd teruggebracht en werd bijgezet in een tombe in de Mosteiro dos Jerónimos.

Het valt niet mee om bewondering te voelen voor de persoon Vasco da Gama, vanwege zijn wreedheid en onvermogen om diplomatieke betrekkingen met vreemde culturen aan te gaan. In Lissabon is in 1998, 500 jaar na de ontdekking van de zeeroute naar India, de Vasco da Gama-brug naar hem genoemd. Ook de Torre Vasco da Gama draagt zijn naam.

Vandaag bezoeken wij het kasteel met daarin het museum over Vasco da Gama.

12 december van Sines naar Lagos, ca. 75 mijl

Om 07.45 uur verlaten we Sines (uitspraak: Siensh). De wind staat Oost zuidoost en is 4 Bft. Nog steeds zeggen de weersites Windguru en Windy dat de wind - tegen de tijd dat we bij Cabo do Sao Vicente zijn - zal draaien naar zuidwest, een perfecte timing en we zullen dan als het ware naar Lagos geblazen worden. We houden de tijd in de gaten, dit draaien van de wind is voorspeld rond 16.00 uur. We besluiten de motor bij te zetten in geval we de snelheid van 6,5 knopen niet houden. Er is weinig deining en hij loopt mee. Het kan niet beter.

Na een uur zakt de wind in en we zetten de motor bij. We rollen Genua op maar laten grootzeil nog even staan. De wind wakkert daarna weer flink aan en de zeilen kunnen er weer op, maar na een kwartier herhaalt zich dit alles. Na nog enkele keren tot vervelens toe hijsen en strijken besluiten we verder te motoren met grootzeil. 13 mijl van Sines komen de windvlagen uit de bergen en de boot gaat hard, we zeilen met wind 4 bft, vlagen 5 bft en Skadi gaat 8,7 knopen, 7,5 over de grond.

Gelukkig ligt Odin binnen op de bank aan lage kant want we gaan behoorlijk schuin. Peter zet een rif in het grootzeil, de Skadi loopt even hard, maar het is een stuk comfortabeler. Freija ligt in haar fietsmand onder de buiskap, de mand staat klem tussen buiskap en valstoppers, dus hij kan niet schuiven. De katten doezelen, het is opnieuw of ze zichzelf in een coma brengen als we een wildere vaartocht hebben.

De deining is supermooi, er komen wat windgolfjes, en Annelies maakt een video voor op facebook. Je moet je wel goed vasthouden bij het verplaatsen. Annelies is volleerd wat betreft je staande houden in kuip en kajuit...en op weg naar de wc, met alle handelingen die daarbij horen.

De zee wordt vlak maar we gaan nog even hard, een perfecte tocht. Om 11.00 uur zijn we bij Cabo Sandao. Doordat de kustlijn vanaf daar iets westelijker toeloopt, komen we geleidelijk aan dichterbij de kust en de windgolfjes verdwijnen nu helemaal. We zijn precies volgens planning op weg.

We zijn nog geen 4 uren onderweg of de wind draait naar zuidoost tot zuid en neemt toe: hij gaat tegenstaan. Er komen golven en we gaan "paaltjes" pakken, de klappen worden erger en we overwegen een slag naar buiten te maken. Dan komen we laat in de avond aan in Lagos, met nog steeds die-later in de dag- voorspelde zuidwestenwind. Dat gaan we doen: een slag maken is comfortabeler en ervaring heeft geleerd dat je uiteindelijk sneller bij je doel bent (voor de kenners: hoogste VMG). We vallen 30 graden af en zetten een rif in de Genua.

Maar de wind en zee zijn tegen ons: de wind wordt vlagerig en de zee wordt onrustig. Het raakt bewolkt en er komen windgolven. Om 15.15 uur gaan we overstag in de veronderstelling dat de wind de komende

uren naar zuidwest gaat draaien, het lijkt soms ook zo, de wind speelt een spel. Om 17.00 uur staat de wind nog steeds in het zuiden en is toegenomen tot een dikke 5 Bft. Met deze koers komen we circa 25 mijl boven Cabo do Sao Vicente bij de kust uit en dan moeten we tegen de wind in toch nog zuidelijker. We besluiten dat niet af te wachten, zetten de motor aan en gaan ten volle en recht naar de kaap.

Aanvankelijk zijn er windgolven tegen deining maar al snel nemen de windgolven toe, kort en steil. Om 19.00 uur begint het donker te worden en aangezien er een nieuwe maan is, wordt het echt pikkedonker. De vuurtoren van de kaap is in zicht maar lijkt maar niet dichterbij te komen. Het voelt alsof we geen enkele vooruitgang maken. We gaan met een snelheid van 5,5 knopen maar als de Skadi 3 grote golven achter elkaar tegen krijgt (paaltjes komen in drievoud) valt Skadi terug naar 3 knopen.

Het duurt eindeloos lang. Peter houdt de koers continue in de gaten en uiteindelijk om 19.45 uur ronden we de kaap Vicente en gaan we zuidoostelijk varen. Annelies krijgt hoofdpijn en rilt van vermoeidheid en maakt zich zorgen om de brave katten. Zij blijven gelukkig onverstoort doorslapen.

Om 20.30 uur ronden we de kaap bij Sagres en gaan we een koers van 70 graden varen recht naar Lagos toe. De golven komen hierdoor van opzij in...Annelies is er klaar mee maar we moeten nog door in het duister. Alles zit tegen het enige geluk is dat we geen regen hebben, welke ook voorspeld was. Het geschud in de zijwaartse golven is heftig. Het acceptatievermogen wordt danig op de proef gesteld, maar er is nou eenmaal geen andere uitweg.

Om 23.30 uur varen we de haven van Lagos binnen en leggen aan bij de capitainerie voor de loopbrug. Naar binnen in de kajuit is een weldaad, dankzij de nieuwe laarzen van Annelies zijn voeten niet ijskoud en zij warmt meteen helemaal op. De katten zijn uit hun mand gekropen, al bij de eerste tekenen van aankomst, zoals gewoonlijk. Peter is moe maar trots op de boot en op haar bemanning. In zulke omstandigheden is dit een "delivery" zegt Tim van de Glory of Southampton, die we opnieuw tegenkomen in deze haven, en die ons reeds verwachtte, „ ships are built for this, humans are not”.

13-16 december, Lagos.

Lagos ligt in het westen van de Portugese Algarve op 30 kilometer afstand van het meest zuidwestelijke puntje van Europa. De oceaan zorgt ervoor dat de lucht bijzonder schoon is. Ten noorden van Lagos ligt het bergmassief van de Monchique, dat de noordelijke winden en wolken afschermt. Daardoor behoort Lagos tot de steden met de meeste zonnuren van Europa. Aan het zuidkant van Lagos stroomt de warme golfstroom. Die versterkt het subtropische karakter van de streek. Dat betekent hele zachte winters. En een heerlijk voor-en najaar.

De stad is als Zawaia (betekenis: "meer") in de 8e eeuw in bezit gekomen van de moslims van Al-Andalus, die het op de Byzantijnen hadden veroverd. In 1174 heeft de lokale wāli toestemming gegeven voor de bouw, buiten de muren van de stad, van een kerk ter ere van Johannes de Doper. Deze kerk is de oudste in de Algarve. Koning Alfons II van Portugal wist de stad in 1241 definitief in Portugese handen te brengen.

Na een heerlijke nacht slapen komen we in de ochtendzon bij met een cracker en thee, in de kuip. In oud shirt, joggingbroek, nog niet gedoucht. We zijn na ons nachtelijk avontuur in bed gevallen en de katten vinden we deels ook weer terug op vensterbank naast het bed.

We zien Tim aankomen die zeer benieuwd is naar onze tocht. We gaan met Tim en Sara en buurman René uit eten en we lopen af en toe door stil Lagos, waar na het hoogseizoen alleen nog gepensioneerden

de dienst uitmaken. De stad is Annelies bekend maar alles heeft een andere schijn door de aankomst met de boot.

We besluiten ons dan ook maar als gepensioneerden te gedragen en op te gaan in de "menigte". Een soort van dagelijks loopje naar supermarkt, en er ook een Lidl, dat is helemaal "thuis komen", krantje (digitaal) lezen, wasje doen, veel en vaak koffie schenken met een koekje en praatjes maken met de burens. We leren Duncan en Pat kennen van de Samji. Zij geven ons veel tips over ankeren en havensituaties langs de Spaanse oostkust en Balearen.

Er staat nog net geen kerstboom. Maar in de haven liggen veel overwinteraars en sommigen maken het wel heel bont met knipper-kerstlampjes in de mast en rondom de boot. De sfeer is totaal anders dan in de zomer, wanneer de super-motorjachten hier de boventoon voeren. Je kan meedoen aan yoga en Portugese les en we zoeken, na tips van Tim, naar prijzen van autohuur en verzekering. Blijkbaar ben je 120 euro goedkoper uit, met het afsluiten van een all-in risico verzekering via internet, dan bij een autoverhuurbedrijf. Tis maar dat je het weet!

Het is hier 20 graden en het is nog steeds bizar mensen met kerstmutsen te zien lopen en kerstliedjes te horen in de winkels bij zo een temperatuur en sfeer. De Chinese rozen bloeien, de sinaasappels hangen in de bomen en de blaadjes worden alweer groen.

We gaan na 5 dagen verder naar Albufeira. Sinds de tachtiger jaren al bekend en geliefd bij Annelies....

17 december van Lagos naar Albufeira, 25 mijl

Pak 1 aan, en dat is het kostuum voor op zee, en gaan. Om 11.00 uur maken we los, na een koffie met René Appel onze overbuurman en met Sara van de Glory of Southampton. Tim is bezig zijn koelkast te vervangen, dus hij komt alleen even helpen om los te gooien.

Alweer staat de wind niet goed. Hij is oost, precies uit de richting die we hadden moeten hebben vanuit Sines. En nu gaan we oostelijk en zou de wind uit het zuiden moeten komen. De weergoden zijn niet met ons en ook Poseidon niet: er staan windgolven en we varen dus met de motor aan tegen de golven in. Eén onderscheid is er wel: de zon schijnt. We

varen dicht langs de kust een beetje schuin tegen de golven in. Dat maakt het wat rustiger. Tegen de tijd dat we bij Portimao zijn verleggen we de koers iets zuidelijker om Praia do Carvoeiro heen om vervolgens om de punt van Albufeira heen te varen. Om 15:30 uur varen we de haven in waar we 3 maanden blijven liggen.

In het havenkantoor moeten we veel geduld hebben, alles gaat er op zijn gemakje en er wordt geen haast gemaakt. Na ruim een half uur is alles ingeschreven, hebben we toegangskaartjes, wificodes en een eenvoudige kaart van de omgeving. We lopen terug naar de Skadi aan het receptiepontoon en zien dat de steiger en de Skadi die er aan vastligt behoorlijk ligt te rollen in de binnenlopende golven.

We maken los om aan de andere kant diesel te gaan tanken maar er liggen een paar kleine vissersbootjes en de Skadi past daar niet tussen. Na een paar minuten rondobberen besluiten een paar mannen om wat ruimte te maken en kunnen we 100 liter diesel tanken.

We varen de haven in naar steiger F4 waar we de Skadi vastleggen of ze nooit meer weg hoeft en dat is voorlopig ook zo. Het is opvallend hoe stil de Skadi op deze plek ligt ondanks dat de receptiesteiger zo te keer ging. Het lijkt dus een uitstekende plek om de winter door te brengen.

We liggen aan een boulevard met allerlei barretjes, eettentjes en meer vakantie ogende winkeltjes die er allemaal een beetje verlaten bij liggen. Logisch want het is het winterseizoen en er zullen niet veel toeristen zijn.

Morgen gaan we dat allemaal eens rustig aan bekijken, nu eerst een borrel en de katten verwennen.

Het eerste vaarjaar zit er op.

25 december, Kerstmis in Albufeira een weekverhaal

Twee reisboeken geven twee beschrijvingen van Albufeira. In het ene boek wordt gezegd dat Albufeira een vissersstad is en worden een aantal bezienswaardigheden genoemd en in het andere boek komt de auteur niet verder dan het gebied ten oosten van het oude centrum, waar zich de (zo door Engelsen gedoopte) Strip bevindt, waar het glorieuze verleden van de vissersplaats niet meer te vinden is, afzichtelijke roltrappen naar het nieuwe Albufeira leiden, het barstensvol hoogbouw staat en waar alleen nog een monument herinnert aan een visserijverleden.

Welnu: Annelies was hier in de tachtiger jaren, in 2001 en in 2010...Het prachtige vissersstrandje ten westen van de oude stad, waar alleen een handvol toeristen, naartoe liepen en waar vissers op de kant kwamen met een mand sardines, is verdwenen. De kleine idyllische baai is uitgegraven, de rotskust doorbroken en hier is de jachthaven aangelegd.

Voor wie de oude staat van de baai niet heeft gekend is de jachthaven met omliggende appartementsgebouwen een gezellig kleurig lego-dorp. De haven heeft een enorme economische duw in de rug van de inwoners gegeven. De vissers...hebben wel degelijk hun eigen haven, aan de ingang van deze voormalige baai met kades en een vismarkt. Persoonlijk betreurt Annelies de verdwenen ongereptheid van de baai, maar de bestaansmiddelen van de bewoners zijn enorm vergroot en vermeerderd. Het pad naar boven naar de oude visserswijk en de begraafplaats geeft de nostalgische sfeer weer. Roltrappen aan de oostkant van de stad zijn nogal slim bedacht, want hier is alles kliffen en rotsen, en steile trappen en straatjes zijn er genoeg. Roltrappen en liften zijn we vele plaatsen tegen gekomen langs de Spaanse en Portugese kusten.

De winterzon is warm en begint zelfs een beetje te steken na 11.00 uur. We kunnen gewoon op de boot in een hemdje of bloot (rijm) van de koffie genieten. We lopen veel naar de oude stad, de Lidl (lekker thuis komen, met altijd dezelfde ingang, en alle spullen staan gewoon waar je ze verwacht, ook in Portugal dus) en Aldi, waar we stroopwafels, advocaat en rookworst vonden, wat een heerlijke dag uit haha. En zo verbranden we onze calorieën van de zelfgemaakte taart en toetjes. Want koken dat kan die Peter en samen maken we er een feestmaal van. Op naar de volgende lekkernijen. Vergeet niet dat Peter 15 kilo is afgevallen dus die mag wel een gebakje.

We hebben de bus genomen (havengebied 2 keer rondgelopen om de halte te vinden, zonder tijdtabel of busnummers) naar een mini-winkelcentrum waar Annelies zwarte Spaanse pumps voor 20 euro vond en waar een gigantische patisserie (kwijl kwijl) is gevestigd. Ook met de Belgen, Lieve en Tony hebben we een taartje genuttigd.

Aangezien het kapotte onderdeel van de E-bike nog niet uit China in aantocht is, zijn we beperkt tot deze omgeving. We hebben twee Belgische echtparen leren kennen. En onverwacht stond de bemanning van De Bolle aan ons schip. We hebben deze boot al eerder gezien. Annelies herinnert zich in elk geval ontmoeting in Ribadeo. Mark en Melinda zijn een avond op bezoek gekomen. Het was hartstikke gezellig, tenminste...dat vonden wij. En heerlijk om Nederlands te "lullen" met alle vlotte uitdrukkingen

die het taaltje zo smeug kunnen maken. Even wat anders dan "Belgisch", dat natuurlijk ook zijn charme heeft.

Achter de haven loopt een weggetje naar een vissers-restaurant, waar we na nieuwjaar gaan eten. Loop je verder de heuvel op dan kom je langs villa's die boven de rotskust zijn gebouwd, soms met tuin tot de rand. Het pad voert verder en tot onze verbazing ligt daar nog steeds een stukje ongerepte kust van Albufeira. In een duin-rots landschap naar de kust toe loop je door het rode zand met struiken, waarvan kruidige dampen de lucht vullen, waar Yuka's nog in bloei staan en waar gigantische Agaves hun uitgebloeide bloemsteel tonen en waar de jonge Agaves om de oude plant heen in de harde grond ontspruiten. Beneden aan de klif spat het zeewater uiteen en er leiden kleine paadjes naar de diepte en kleine eenzame strandjes.

Kerst betekent hier veel voor de families en voor ons betekent het aanschouwen en genieten. De zon op je huid is een weldaad, we hebben meer zonuren dan in Nederland. Nadat we de home-made aardbeientaart gedeeld hebben met de Belgen en met Mark en Melinda de Panettone hebben aangebroken, staat nu de ananascake op tafel. Sky-channel staat aan, met alle tot vervelens toe - kerstliedjes en nu ook en kerst-top 100, horen we net. Er hangen lichtjes in de mast en we hebben een lichtsnoer romantisch langs de bedrand geplakt en langs de kajuitkastjes. Ook vonden we bij de enige bloemist van Albufeira een Kerstster en die staat op een rood kleedje op tafel. Kerstbeeldjes doen we maar niet. Eten doen we wel. Vanavond kookt Peter: een aardappelkoekje belegd met gerookte zalm en afgetopt met een kwarteleitje (van de Lidl). Daarna lamsbout à la Henry ;) ...met Ratatouille en veel knoflook en toe Mangomousse met verse mango. Feliz Natal!!